

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Capvt XXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

CAPVT XXX.

ARGVMENTVM.

*Carcere rex claudi Vulpis iubet ocyn. hostes,
Quos leuis extulerat regius anie fauor.
Iudice sepe nocens absoluitur auctor iniquo,
Mortis Et innocuus fata dolenda subit.*

*Cum fama iam prænuntia
Diffunderet per compita,
Et nunciaret incolis
Omnes per Vrbes Regias,
Quod Reinike ficarius
Ex mortis atra faucibus,
In Regis optatissimam
Receptus esset gratiam,
Is hostibus Vulpecula
Non rumor acceptus fuit.
Omnes dolebant acrius,
At nullus Isengrimo,*

*Virgilius:
Fama ma-
lū quo non
aliud velo-
cius vllū,
Mobilitate
viget, vires-
que acqui-
rit eundo.
Folis timi-
ditas.*

I A

Vel

Velest Brunone tristior,
 Cui felis inquit territo:
 Si verarumior nuncia
 Per nostra sparsit oppida,
 Omnes perimus ilicet.
 Arborq; nobis omnibus
 Legetur ad suspendium,
 Si Regis illa gratiam
 Est consecuta maximi,
 Vbiq; tam Vu'pecula
 Omnis lapis movebitur,
 Ut ladere contumelijs,
 Iniurijsq; persequi
 Nos possit indignissimis.
 Hec ante lumen alterum
 Mihi suis fallacijs,
 Et abstulit praestigijs,
 Nec machinari desinet,
 Quousq; lumen alterum
 Et ipsa flammis exuat,
 Et caecitate puniat.

Tunc maestus sengrinius
 O summe, clamat, Iuppiter.
 Quis nunc salubre pharmacum,
 Et vtilem sententiam
 Nobis ministret omnibus?
 Quapropter ibant ocyus
 Ad Regis arcem splendidam,
 Coramq; Rege plurima
 Narrant recentioribus
 De fraudibus Vulpecula.
 Rex vota supplicantium

Lupus &
 Bruno quo
 dam rursus
 odio infla-
 mati de
 Vulpis in-
 iuria con-
 queruntur.

Contempsit, atq; respuit,
 Auresq; conquerentibus
 Præbere molles noluit.
 Omnesq; claudi carcere
 Iubebat obscurissimo.
 Non immemor tot criminum
 Recogitabat omnium
 Fraudes inexpiabiles,
 Quas falsa coram singulis
 Vulgauerat Vulpecula.
 Fortuna sic Volubilis
 Vagatur, inconstantibus
 Obambulatq; passibus.
 Hæc antè quem depresserat,
 Nunc magna rerum Reinike
 Extollit ad fastigia,
 Tantamq; Regis gratiam
 Adfert, ut vnus omnia
 Quæcunq; poscat, impetret.
 De pelle portiunculam
 Brunonis orans accipit,
 Cui literas inuolueret,
 Haberet atq; sicculum,
 Quali Viator vititur.
 Post supplicabat fœmina,
 Leonis atq; coniugi,
 Tuusq; dicit optima
 Regina, dicor aduena.
 Necte latere suspicor,
 Quas ipse propter crimina
 Vias graues susceperim.
 Et hospites pauperrimos

Rex non
 vult accu-
 satores au-
 dire.

Fortuna in
 constantia.

Reinike à
 regina cal-
 ceos petit.

Scis indigere calceis.

Sed noster Isengrinius.

En calciatus optimis

Est quatuor peronibus.

Quos frigoris repellerem.

Geluq; vires frangerem.

His indigerem maximè:

Dariq; nobis postulo.

His tum nec Isengrinius,

Nec vxor eius vititur,

Qua rarius deambulat

Domiq; semper hareat.

Reginae re-
sponso.

Respondet vxor Regia.

Vitam licet cum corpore

Vel viriusq; postules,

Tibi dabuntur omnia.

Regina a-
git gratias
Reinike.

Regina vobis gratias

Habebo dicit Reinike,

Vel omnium dignissimas,

Quod nempe vita supplicem.

Donastis & peronibus.

Meaq; semper spondeo.

Orationis particeps,

Erisq; pœnitentiæ.

Iura hospi-
tium.

Nam iura poscunt hospitium

Qui nationes exter as

Ceu peruagantur aduenas,

Eos precationibus

Omnes suis includere,

Quos omnium fidissimas

Suis patronos partibus

Fuisse semper viderint.

COMMENTARIA.

Plurima cùm in præfenti, tum in duobus
 antecedentibus capitulis, dicenda hîc de in-
 finitis aulicorum essent incommòdis, sed de
 eis in sequentibus, nisi prius hoc vnum Reges
 & principes monuero ne adulatoribus faci-
 lè aures patentes præbeant. Præterea etiam *Serui prin-*
 serui, qui aliena quadra victuri sunt admo- *cipum in*
 neantur exemplis, qui sint, & quales debeant *aulis quo-*
 se sub alieno imperio cõiuctuq; gerere. Con- *modo se ge-*
 siderent etiam quod abiectissimi nonnun- *rere de-*
 quam, obscuroq; loco nati ad summos ma- *beant.*
 ximosq; honores euecti fuerint, inq; amplif-
 simum gradum dignitatis collocati. Seneca *Senec. lib.*
 quendam aulicum iniuriarum Palatinarum *2. de Ira.*
 patientissimum in cultu Regum consenuisse
 scribit. Qui cùm ab aliquo rogaretur, quomo-
 do rarissimam rem in aula consecutus esset?
 Iniurias (inquit) accipiendo, & gratias agen-
 do. Sic Ptolemæus rex Arati virtutem admi-
 ratas, ad se illum allexit, decreuitque in om-
 nibus vti adolescente. Exorti mox inuidi cri-
 minatum Aratum Regi omnino alienaue-
 runt. Amicitia enim Regum repentina sunt *Amicitia*
 amorisq; ardore subito accenduntur: sed ex- *regu qua-*
 pugnari labefactariq; facile possunt, ait Plu- *ta sit.*
 tarch. Præterea gratia Principum, fauorque
 Regum nulli hæreditario iure innascitur.
 Quod sequentes nostri confirmant versi-
 culi:

Regum potentum rancia,

1 6

Apri-

*Aprilis est clementia,
Amorq; dulcis virginum.
Rosa voluptas candida,
Odorq; delectabilis,
Fallaxq; lusus tessera,
Hæc cuncta puncto temporis.
Mutantur in breuissimo.*

Fauor & inuidia, odium & gratia, fortuna
itē prospera & aduersa eadē circumuoluun-
tur rota, atque ambiguè nunc fursum, nunc
deorsum, nunc in medium, nunc in infimum
exagitantur locum. Quare omnes ita suo of-
ficio cor respondeant, vt facilem urgente ne-
cessitate rationem reddere valeant.

CAPVT XXXI.

ARGVMENTVM.

*Rege iubente lupus per ones exiit vntos,
Quos grauis haud Vulpes induit absq; loco.
Principibus quisquis studio confidis inani,
Disce minas sortis, disce timere Nices.*

Malignus hospes Reinike
Dolis suis effecerat,
Vt Rex vtroque calceos
Lupo iuberet extrahi:
Eiusq; binos coniungi,
Scinditq; protiuunculas
De tristis vrsu pellibus,
Quæ cum teneret Reinike,
Suos in hostes in super
Ab ore mordax talia
Mox enomif conuittia:

Ami-